

آثار منتشر شده در سال ۱۳۸۴

۱. روضة الانوار عباسی: ملا محمد باقر سبزواری؛ مقدمه، تصحیح و تحقیق اسماعیل چنگیزی اردهایی (چاپ دوم).
روضه الانوار اثری است با ویژگیهای آثار منشور عصر صفوی که مؤلف بر آن بوده تا بادوری از تکلف عبارات و ایراد استعارات و الفاظ غریب و ناماء نوس، اثری اسان فهم خلق کند.

۲. مصابیح القلوب: حسن شیعی سبزواری؛ تصحیح محمد سپهری



واعظ بیهقی که در نوشته هایش خود را حسن شیعی سبزواری می خواند، فقیه، عالم، متکلم و واعظ وارسته قرن هشتم هجری، معاصر فخر المحققین حلّی، فرزند علامه حلّی و هم روزگار شهید اول، فقیه بزرگ شیعه است.

مؤلف نزد سرداران به ویژه خواجه یحیی کرآبی (حکومت ۷۵۳-۷۵۹ ه. ق) قرب و منزلتی داشته است. نوشته های او به زبان فارسی و از نثری روان



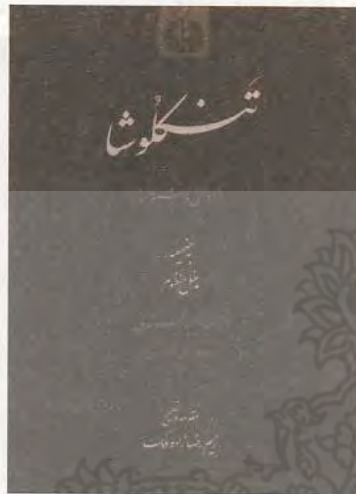
کتاب روضة الانوار عباسی که ملا محمد باقر سبزواری (قرن ۱۱ ه. ق) برای شاه عباس دوم صفوی تاء لیف کرده، در تداوم تاریخی سلسله آثاری پدید آمده است که در زمینه حکمت عملی و در مجموعه فرهنگ و تمدن اسلامی تدوین گشته اند.

کتاب شامل دو بخش «اخلاق» و «سیاست مدن» است. مؤلف مبانی تفکر سیاسی شریعتمداران را با تفکر فلسفه سیاسی درهم آمیخته و بزرگرفته ها از جریان سیاستنامه نویسی را با آنها سازگار کرده و مجموعه ای از دستورالعمل های شافی را با شکل و هیئتی اسلامی برای پادشاهان فراهم آورده است.

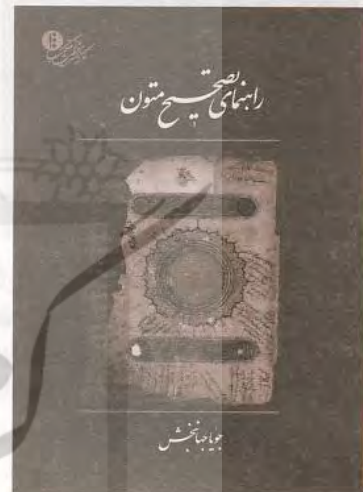
و شیوا برخوردار است.

کتاب گرانسنگ مصابیح القلوب در پنجاه و سه فصل، ترجمه شده و شرح پنجاه و سه روایت مروی از رسول اکرم (ص) است، و بسیاری از آیات قرآنی و روایات و اخبار پیشوایان مهصوم علیهم السلام، و سرشار از حکایتهای نغز و خواندنی و مواعظ امثال و حکم با نثری خوب و روان آمده است.

۴. تنکلو شا: مؤلف: ناشناخته، تصحیح دکتر رحیم رضازاده ملک.



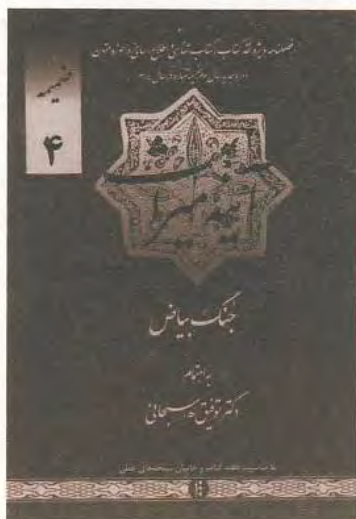
۳. راهنمای تصحیح متون: جو یا جهان بخش (چاپ دوم)



چنانکه بازمانده‌های کهن حاکی است، تنکلو شا، از جمله قدیمیترین آثار مربوط به تجسیم است که ظاهرآبر اساس نجوم ایرانی و پاعنایت به اسطوره‌ها و حکایات همزمان تاه لطف آن، در زمان ساسانیان، سامان یافته است. بر اساس آنچه در ادبیات تجسیمی آمده است تنکلو شا، پس از سامان آن در ایران و لابد به فارسی میانه (پهلوی) به زبان سریانی، و سپس در دوره اسلامی به عربی ترجمه شده و منبع اطلاع بسیاری از ادبیات تجسیمی بعد از خود بوده است.

امروز در سراسر سرزمین‌های اسلامی برای احیاء میراث پیشینیان و نقد و تصحیح نگارشهای بازمانده از ایشان تلاش می‌شود. توجه به استوار سازی زمینه‌های تصحیح متون و آسان‌یاب ساختن آگاهی‌های مربوط به اصول این شاخه، برای همه پژوهشگران و مصححان، بویژه مبتدیان و آغازگران ضروری است.

دفتر حاضر به همین منظور تدوین یافته و با برخی فوائد جنبی که دقیقاً در چارچوب تصحیح متن جای نمی‌گرفت ولی مصحح و طابع متن قدیم را سودمند می‌داشت، همراه شد از آنجا که محققان و مصححان ایرانی، متون عربی و فارسی تصحیح و تحقیق می‌کنند از این رو این دفتر با نظر به تصحیح متن‌های عربی و فارسی تدوین شده است.



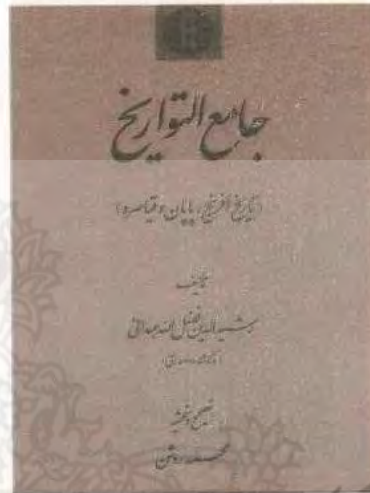
۶. زادالمسافر: ناصر خسرو قبادیانی بلخی، تصحیح سید محمد عمادی حائری.



زادالمسافر مهم ترین اثر ناصر خسرو قبادیانی بلخی، سخنور، متکلم و حجت نامدار اسماعیلی است که نزدیک به ۱۰۰۰ سال پیش از این (۴۵۳ق) تالیف شده، و معتبرترین و عمده ترین منبع در شناخت افکار و عقاید او به شمار می آید.

این کتاب، یکی از مهم ترین آثار کلامی، فلسفی اسماعیلی و حاوی واپسین باورهای مذهبی و ایده های کلامی و جهانشناختی رسمی فاطمیان در دوره انسجام امپراتوری دینی آنان است.

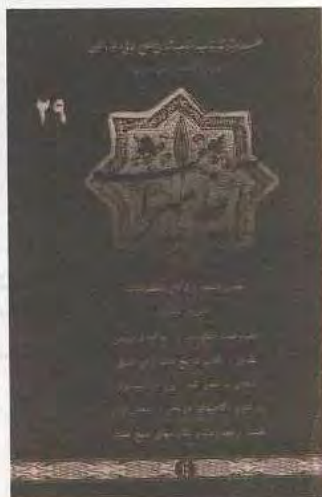
۵. جامع التواریخ (بخش افرنگ، پایان و قیصره): رشیدالدین فضل الله همدانی، تصحیح دکتر محمد روشن.



خواجه رشیدالدین فضل الله همدانی (۶۴۸-۷۱۸هـ ق) طبیب عالم و مورخ دانشمند در سراسر دوره سلطنت غازان خان و جانشین او اولجایتو و در ابتدای سلطنت ابوسعید مقام وزارت ایلخان را داشت.

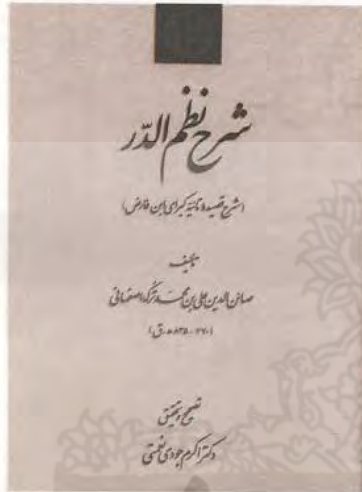
در میان آثار او جامع التواریخ برجستگی خاصی دارد. البته این اثر تالیف مستقیم خود او نیست، بلکه توسط گروهی از محققان و مترجمان و زیر نظر او تدوین شده است.

اثر حاضر مربوط به تاریخ افرنگ به ضمیمه تاریخ پایان و قیصره است که بر اساس معتبرترین نسخ تصحیح و برای نخستین بار به چاپ رسیده است.



۷. ترجمه اناجیل اربعه (چاپ دوم)؛ میر محمد باقر بن اسماعیل خاتون آبادی، به کوشش رسول جعفریان مترجم از عالمان ممتاز و بنام اواخر عصر صفوی

۸. شرح نظم الدر (شرح قصیده تائیه کبرای ابن فارض)؛ صائن الدین علی بن محمد ترکه اصفهانی، تصحیح دکتر اکرم جودی نعمتی.



این کتاب یکی از مهمترین تالیفات صائن الدین علی بن محمد ترکه اصفهانی از نویسندگان ادبی قرن هشتم و نهم هجری است که در شرح قصیده تائیه کبرای ابن فارض مصری (در گذشته ۶۳۲ هـ) نوشته شده است. اصل قصیده ابن فارض، نظریه عشق الهی و مراحل مختلف سلوک را به شیوه تغزلی و در قالب ماجراهای عاشقانه میان عاشق و معشوق بیان می‌دارد و صائن الدین در شرح آن، تجلی عشق را در تمام عالم آفرینش تفسیر می‌کند. او در این تفسیر بیش از ناظم قصیده تحت تأثیر عرفان ابن عربی است و عقیده دارد عالم حقیقت گسترده‌تر از آن است که کلام و الفاظ در معنای قراردادی و مفاهیم منطقی بتوانند از عهده بیان آن برآیند، بنابراین به پیروی از قرآن، زبان تشبیه و تمثیل را در پیش می‌گیرد تا هم اهل معنی از حقایق آن برخوردار شوند و هم اهل ظاهر از صورت مجازی بی بهره نمانند. بدین ترتیب دفتر دیگری از حب الهی و تفسیر عاشقانه هستی شکل می‌گیرد.

۱۰۷۰. ۱۱۲۷ هـ. ق) است. علوم معقول و منقول را به طول کامل فرا گرفت و در تدریس و تعلیم علوم و معارف اسلامی مهارت و شهرتی بسیاریافت. اغلب آثار او، ترجمه‌ای است از کتابهای مشهور مانند: مجمع البیان، مکارم الاخلاق، الکشکول، عیون الحساب و البلد الامین. از این رو می‌توان او را از مترجمان و فارسی‌نویسان بزرگ آن دوره به‌شمار آورد.

اثر حاضر ترجمه‌ای دقیق بانثری شیوا، روان و قابل فهم از اناجیل اربعه به همراه تعلیقاتی توضیحی و انتقادی است. مترجم در ترجمه خود اصل امانت داری را پاس داشته و به گفته خود «قانون ترجمه» را راجح نهاده است.

او در این اثر علاوه بر نسخه‌های متعدد عربی، با کمک پادریان (کشیشهای) موجود در اصفهان از متن لاتینی و حتی عبری نیز بهره جسته است.